

helst egentligt Tilskud, og de Beregninger, hvorpaa man tidligere har støttet saadanne Forordninger, holde i alt Fald vistnok paa ingen Maade Stik. Det er ikke for Islændernes Skyld paa nogen Maade værd at komme ind paa den Slags Beregninger; thi det tror jeg, man kan være fuldstændig overbevist om, at Islænderne ville trække det kortere Straa; man kan jo ikke paa nogen Maade stille et saadant Regnestykke op uden at drage ind dertil det Bidrag, som Islænderne i Lighed med den danske Befolkning burde have givet til Statens Fornødenheder, og, saasnart denne Factor kommer ind i Beregningen, vil Island staa meget slet derved. Men dette Standpunkt er man ogsaa kommen fuldkomment ud over. Det er jo Hensigten med denne Lov at søge at op hjælpe Island, og saa er Spørgsmaalet, hvor stort et Beløb der dertil vil være fornødent. I saa Henseende foreligger der jo i de Actstykker, der ere forelagte Rigsdagen, adskillige Oplysninger, og ved ganske løst at see paa dem kunde man synes, at et saadant Tilskud som det sidst vedtagne, nemlig et fast Tilskud af 15,000 Rd. og et midlertidigt af 30,000 Rd., der først efter 10 Aars Forløb skulde afbetales med 1,500 Rd. aarlig i Løbet af de næste 20 Aar, kunde være overordentlig passende, idet dette Tilskud endogsaa med nogle Tusinde Rigsdaler overstiger det Tilskud, der er ydet til Islænderne i de senere Aar. Men naar man seer hen til, at i alt Fald Althinget paa Island har havt en anden Anskuelse om denne Sag, at denne Anskuelse er tiltraadt af Regjeringen, og at den dernæst er tiltraadt af det andet Thing, turde det maafee være et Spørgsmaal, om det vilde være hensigtsmæssigt nu at indskrænke Tilskudet saaledes. Det, det fornemmelig gjælder om, er at fremkalde en velvillig Stemning paa Island for den hele Ordning, og det kunde let være, at, hvis man blev staaende ved de 45,000 Rd., vilde Island, ihvorvel det maatte erkjende, at vi vare komne det imøde, kunne nære nogen Frygt for at gaae ind paa med dette Bidrag at føre et selvstændigt Liv, om jeg saa maa kalde det, hvormod man tør haabe, at Island, saafremt man fastholder den samme Sum, som Althinget har foreslaaet, og

som senere er bleven tiltraadt paa forffjellige andre Stadier af Sagen, vil modtage et saadant Tilbud paa en ganske anden Maade. Jeg vil ikke dermed sige, at man i denne Sag paa nogen Maade skulde gaae ind paa Al, hvad der er foreslaaet af Althinget, og heller ikke mener jeg, at man skulde gaae ind paa Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Regjeringens Side; thi der er den væsentlige Forskjel tilstede, at, saaledes som Forslaget nu foreligger, hvis vort Endringsforslag vedtages, gaaer det ud paa at bevilge en Sum af 15,000 Rd. som det faste Tilskud, hvilket skal anvendes til den overordnede Bestyrelse af Islands Anliggender, medens hele det øvrige Tilskud kun skal hjælpe til at bringe Islænderne paa en fast Fod og vænne dem til at føre et selvstændigt Liv. Naar dette Tilskud af ialt enten 45,000 Rd. eller, som det nu er foreslaaet, 60,000 Rd. har været givet i 10 Aar, saa skal det i Løbet af de næste 20 Aar aftage med henholdsvis 1,500 og 2,250 Rd., og man tør haabe og vente, at Islænderne med den af os nu foreslaaede Sum ville see sig istand til at føre et selvstændigt Liv, og at de ville indsee Nødvendigheden af ved Paalæg af Skatter at tilveiebringe de Midler, som de endnu maatte behøve foruden vort Tilskud. Jeg kan ikke troe Andet, end at de virkelig ville gjøre det og ville være istand dertil. Skulle Islænderne derimod begynde med en meget tarvelig Tilværelse og med saadanne Midler, der ikke hidtil have været tilstrækkelige til at udvikle et rigtig kraftigt Liv og noget materielt Velvære, saa er det meget vanskeligt at dømme om, hvorvidt de virkelig ville være istand til med Tiden at hjælpe sig selv, og det er jo netop det, vi Alle ønske, at de skulle komme til. Det er derfor, at de otte Forslagsstillere have meent, at et større Tilskud fra Først af var nødvendigt; men vort Forslag stiller sig jo iøvrigt væsentlig fra tidligere Forslag dertil, at den betydeligste Deel af Tilskudet efterhaanden skal forfalde, saa at der tilsidst kun bliver 15,000 Rd. tilbage som bestandigt Tilskud. Jeg har for mit Vedkommende ikke kunnet stemme for det Forslag, der forelaa fra det ærede 6te Medlem for 1ste Areds (Ploug) ved Sagens